

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex euangelio secundum Matthaeum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431

καὶ καθαίρει τῷ αἵματι, καὶ ὑπο-
λουῖ πάλιν ὑδατι καθαροῦ. εἰς δὲ δὴ
πάντως ὁ υἱός, οὗ καὶ ἐστὶν Φαμεν τὸ
πνῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα.

Εἰ τίς μὴ πιστεύει τῷ αὐτοῦ
πῶν λαμβανόμενος, ἢ μὴ πιστεύει
θεοῦ μείζων ὅστιν ὅτι αὐτὸν ὅτι ἢ μὴ
πιστεύει τῷ θεοῦ, ὅτι μεμρτύρηκε
τῷ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πισθῶν εἰς τὸν υἱὸν
θεοῦ, ἐστὶν ἢ μὴ πιστεύει τῷ αὐτοῦ. ὁ μὴ
πισθῶν τῷ θεῷ, ψεύδεται πεποιήκειν
αὐτὸν, ὅτι ἐκ ἐπίσθυσεν εἰς τὸν μὴ
πισθῶν, καὶ ἐμρτύρησε τῷ υἱοῦ
αὐτοῦ.] μεμρτύρηκεν ὁ πατήρ τῷ
υἱῷ διὰ τῷ πνῦματος, καὶ διὰ φωνῆς.
ὅτι γὰρ ὅτι αὐτὸν καὶ ἀλήθειαν,
μεμρτύρησεν αὐτὸν τὸ χρῆμα διώσασθαι
τοῖς ἀγίοις τὸ πνῦμα αὐτοῦ, καὶ διὰ
αὐτὸν δυνάμεις ἐνεργεῖν. καὶ ἡμεῖς
ἐφασκεν ὅτι ἐκεῖν ἐμὲ δόξασα.
μεμρτύρηκε δὲ καὶ κατὰ ἕτερον ἕ-
πον. * ἐδόξασε γὰρ αὐτὸν ἐν τῷ Ιορ-
δάνῃ, λέγων οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύκασα. ὅσοι πί-
νω ὑποδιαφροῦντες φασιν ἐκ εἶναι
υἱὸν ἀληθινόν, ἐκ γυναικός, ἀνα-
φύροισι δὲ τὸ πῶς ὑπόπτος ὄνομα ἐπὶ
γυνὸν καὶ μόνον, ἐκ θεοῦ λόγον,
ψεύδεται ποιεῖν πατέρα σαρκωθέντα
καὶ λόγον ἀπέδραξεν ἐν τῷ Ιορδάνῃ,
καὶ τότε μεμρτύρηκε τὸ πνῦμα αὐτοῦ,
ὅτι καὶ θεός ἐστι, καὶ υἱός ἀληθῶς.

Οὐ ζῶν.

Εκ τῆς Ματθαίου δια-
γελίου.

ΕΠΙ τῆς θυγατρὸς τῆς ἀρχισυνα-
γώγου γέγραπται ὅτι ὅτε ὄξε-
βλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
Concil. Tom. 5.

ficat, & sanguine nos expiat, &
aqua munda nos abluit. Vnus ta-
men omnino est Filius, cuius Spi-
ritum & aquam & sanguinem ef-
se dicimus.

Si testimonium hominum acci- Ibid. v. 9.
pimus, testimonium Dei maius est:
quoniam hoc est testimonium Dei,
quod maius est, quoniam testifica-
tus est de Filio suo. Qui credit in Fi-
lium Dei, habet testimonium Dei
in se. Qui non credit Filio, menda-
cem facit eum, quia non credit in te-
stimonium, quod Deus testificatus
est de Filio suo. Et Spiritu, & voce
Pater Filio testimonium perhi-
bit. Nam verum illum esse
Filium, hoc ipso testatur nobis
fit, quod Spiritum sanctum perfi-
ciendorumq; miraculorum vim
sanctis ipse dilargiri potuit. At-
que huc utique tendebat, quan-
do, *Ille me clarificabit*, aiebat. Alio
quoque modo testimonium ei-
dem perhibuit. Siquidem in Ior-
dane eiusmodi elogio illum cla-
rificauit: *Hic*, ait, *est Filius meus*
dilectus, in quo mihi bene complacui.
Quicumque igitur diuisione
inducta eum, qui ex muliere na-
tus est, verum Dei Filium esse ne-
gant, Filii autem nomen soli nu-
doque Dei Verbo assignant; ii Pa-
trem mendacem faciunt, ut qui
Verbum incarnatum euidenter
ostenderit in Iordane: quo etiam
tempore Spiritus & quod Deus
esset, & quod verus Filius esset,
diferre testatus est.

Quod Christus sit vita.

Ex euangelio secundum Mat-
thæum.

DE archisynagogi filia scri-
ptum extat, quod cum eic-
cta esset turba, intrauit Iesus, & te-
Aa ij

nuit manum eius, & surrexit puella. Cur quaeso, dum puellae vitam restituit, non fuit contentus verbo, ut in Lazari exfufcitatione; sed manum praeterea illius apprehendit? nempe ut ostenderet, corpus suum viuificum esse: est enim corpus vitae. Quamobrem vnio Verbi cum carne naturalis & vera est, non secundum solam personarum coitionem, vel nudam fausti nominis attributionem, aut voluntatum concordiam, siue simplicem coniunctionem, ut quidam imperite nugantur.

Ex euangelio secundum Ioannem.

Ioan. c. 6. v. 27.

OPERAMINI non cibum qui perit, sed qui manet in vitam aeternam, quem Filius hominis dabit vobis. hunc enim Pater signauit Deus. Cibum nobis impertitus est Filius hominis manentem in vitam aeternam, nimirum suam carnem: est enim ea viuifica. Iam quomodo is Deus non est, qui per propriam quoque carnem viuificare potest, quique Deo & Patri per omnia aequalis est? Hoc enim insinuat, dum a Deo obfignatum se pronuntiat. Etenim obfignationis vocabulum expressam similitudinem indicat. Quemadmodum enim si quis aureum, aut alterius cuiusuis materiae figillum cerae impresserit, totam omnino figilli illius effigiem inducit: ita Deus Pater quoque expressam, conspicuam, essentiali que naturae suae figuram in Filio habet. Atque istud est, quod se a Patre obfignatum affirmet.

Ex euangelio secundum Lucam.

Ioan. c. 11. v. 43.

EXSVSCITAVIT Christus Lazarum, tum archifynago-

ἐκράτισε τῆς χάριτος αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κορσίν. [διὰ τί μὴ μάλλον ὡς ἐπὶ τοῦ Λαζάρου ἠρέσθη λόγῳ πρὸς τὴν διάστασιν τοῦ κορσίου, ἐκράτισε δὲ καὶ τῆς χάριτος αὐτῆς; ἵνα δείξῃ ζωοποιὸν τὸ αὐτῆς σῶμα· σῶμα γὰρ ἐστὶ ζωῆς. ἐκουὸν Φιρικὴ μάλλον καὶ ἀληθῆς ἢ ἐνωσις ἢ πρὸς τὴν σάρκα τοῦ λόγου, καὶ οὐ, καθά φασιν Ἰσχυριστὰς Ἰνέες, ὡς ἐν μόνοις πέπρακται προσωποῖς, ἢ καὶ ψιλῶς διφρημίαν, καὶ ἀληθινῶν ἢ τοῖς σωματικῶν ἀπλῶς.

Ex τῆς καὶ Ἰωάννου διαβήλου.

EΠΡΑΞΕΣΘΕ, Φησί, μὴ τὸ βρῆσθαι τὸ ὑπομυθῆναι, ἀλλὰ τὸ βρῆσθαι τὸ μῦθον εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἢ ὁ υἱὸς ἐκ ἀδελφοῦ ὑμῶν δώσῃ. [ἔπον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφραγίσεν ὁ θεός.] βρῆσθαι ἡμῶν δὲ δόκεν ὁ υἱὸς ἐκ ἀδελφοῦ ὑμῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον, δηλονότι τὴν σάρκα αὐτῆς καὶ γὰρ ἐστὶ ζωοποιός. εἴτα πῶς ἐκ θεοῦ ὁ ζωοποιεῖν δυνάμενος καὶ διὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς, ἐοικώς τῷ καὶ πάντα τῶν θεῶν καὶ πατρῶν; ἔπο γὰρ οἶδα δηλοῦν τὸ ἐσφραγίσθαι λέξαν αὐτῆς ἡρᾶς ἐκ θεοῦ, τὸ ἐσφραγίσθαι σημαίνοντος τὸ ἀκριβῶς ἐμφερέας. ὡσπερ γὰρ εἰ κηρῶδες ἐμπλήξῃ σφραγίδα χρυσῆν, ἢ γῆν ἢ ἑτέρας ὑλῆς πεποιημένην, ὅλῳ ἢ ὅλῳ τὸ ἐαυτῆς ἐμφερέαν ἐπισημαίνῃ; ἔπο καὶ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἔδον τὸ ἐαυτῆς φύσεως χαρακτῆρας ἐσιωδῶς ἐμπρέποντας ἐχθὰ τῶν υἱῶν καὶ τὸ ἐστὶ τὸ ἐσφραγίσθαι λέξαν αὐτῆς ἡρᾶς ἐκ πατρὸς.

Ex τῆς καὶ Λουκᾶ διαβήλου.

HΓΕΙΠΕ τὸ Λαζάρου ὁ Χριστός, τὸ τῆς ὑπερσυνωμολογίας